

בש"פ 3858/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 3858/22

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום
26.5.2022 בת"פ 66925-08-21 שניתנה על ידי
כבוד השופט יואל עדן

תאריך הישיבה: כ"א בסיון התשפ"ב (20.06.22)

בשם העורר: עו"ד רינת יהב

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין-רוזן

החלטה

לפני ערר שהוגש על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט יואל עדן) מיום 26.5.2022 בת"פ 66925-08-21, בעניין תנאי השחרור של העורר.

זהו עניינו של הערר: שירות המבחן המליץ ביום 10.4.2022 על שילובו של העורר, קטין המתגורר בבאר שבע,

עמוד 1

בהוסטל המצוי בהרצליה, וזאת בתנאים מגבילים אשר פורטו בפירוט בהמלצה. בין מכלול התנאים הללו ציין שירות המבחן כי הוא מבקש לאפשר לעורר לנסוע ברכבת בעת היציאה לחופשה בבית ההורים (אירוע המתרחש אחת לשלושה שבועות) ללא ליווי. בית המשפט קמא מצא לנכון לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה, למעט לעניין הנסיעה ברכבת. בהקשר זה הורה כי לעת הזו הנסיעה ברכבת תהיה בליווי, וזאת בהינתן חומרת העבירה המיוחסת לעורר (שוד בנסיבות מחמירות). הערר שלפניי מתייחס, איפוא, לעניין הבודד אשר לגביו לא קיבל בית המשפט קמא את המלצת שירות המבחן – השאלה אם יתאפשר לעורר לנסוע ברכבת אחת לשלושה שבועות ללא ליווי, כפי שהמליץ שירות המבחן, או בליווי, כפי שקבע בית המשפט קמא.

דומני כי די בהצגת הדברים על מנת להבהיר מדוע יש מקום לדחות את הערר. בבואה לקבוע תנאים לשחרור לחלופת מעצר מסור לשופט המעצרים שיקול דעת לקבוע את תנאי השחרור, ולשנות אותם מעת לעת. התערבות של ערכאת הערר בהחלטותיו של שופט המעצרים בעניין תנאי שחרור אינה יכולה לבחון מחדש כל תג ותג בפרטי התנאים, אלא היא מוגבלת למקרים בהם נפלה טעות של ממש בהחלטתה של הערכאה הדיונית. אם תאמר אחרת, הרי לא רק שאנו מעמיסים על ערכאת הערר נטל שהיא תתקשה לעמוד בו, אלא שאנו גם פוגעים ביכולתו של שופט המעצרים לבצע את תפקידו. ודומני שהדברים ברורים וידועים.

במקרה בו עסקינן, ההחלטה כי הנסיעה ברכבת בעת היציאה לחופשת בית תעשה בליווי או ללא ליווי היא עניין שולי יחסית, אשר הכרעת שופט המעצרים לגביו מצויה בליבת שיקול הדעת המסור לשופט המעצרים. אין כל הצדקה שערכאת הערר תתערב ברכיב פרטני וטכני ממין זה. באת-כוח העורר ביקשה להציג את העניין כנושא עקרוני, בעל חשיבות להתקדמות הליך השיקום של העורר, ואולם אין הדבר כך. בסופו של יום, מדובר בשאלה של נוחות, שכן, כפי שציין בית המשפט קמא, דרישת הליווי ברכבת כרוכה בהכבדה מסוימת. ואולם ככל שקיים קושי מעשי בעמידה בדרישה זו, הרי שניתן לפתור אותו בדרכים שונותבסיועו של שופט המעצרים (לדוגמא באמצעות הגשת בקשה להוספת מפקח לצורך הנסיעה, או, לאחר חלוף זמן מספיק, הגשת בקשה לעיון חוזר בתנאים). מכל מקום, פניה לערכאת הערר בעניינים כגון זה חורגת מגדר הסביר והראוי, ומוטב היה להימנע ממנה.

קיצורו של דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"א בסיון התשפ"ב (20.6.2022).

ש ו פ ט